

ת"פ 46226/11/21 - מדינת ישראל נגד חמזה אמארה, עבד אלראוף אמארה, עודאי אמארה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 46226-11-21 מדינת ישראל נ' אמארה(עציר) ואח'

בפני
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשמים
1. חמזה אמארה
2. עבד אלראוף אמארה
3. עודאי אמארה

גזר-דין לנאשמים 1 ו-2

כתב האישום ורקע

1. הנאשמים, שהנם אחים, הודו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום מתוקן מיום 13.1.22,

הנאשם 1 הורשע בעבירות של **פציעה כשהעברין מזוין**, לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977, ובגרירת **חבלה חמורה**, לפי סעיף 333 לחוק.

הנאשם 2 הורשע בעבירה של **פציעה**, לפי סעיפים 334 ו-335 לחוק.

2. בהתאם ל**כתב האישום המתוקן**, במועד הרלוונטי היה **המתלונן**, מוחמד עבדאללה, הבעלים של נגרייה הממוקמת בכפר כנא. למתלונן אח בשם חוסיין עבדאללה, וכן קרוב משפחה בשם מרואן צואפטה אשר עבד עמו בנגרייה (להלן: "**המתלונן מרואן**").

ביום 9.11.21, סמוך לשעה 18:00, עבדו המתלונן מוחמד ואדם נוסף בשם יזיד אמארה בנגרייה. יזיד עלה על סולם בכדי להתקין גוף תאורה בכניסה לנגרייה. הנאשם 1 פנה ליזיד ושאל: "מי מתקין כאן מצלמות?". יזיד השיב לו כי אינו מתקין מצלמה אלא גוף תאורה. בתגובה, אמר נאשם 1 ליזיד כי יזין את אחותו. בעקבות זאת, החל ויכוח מילולי בין הנאשם 1 ובין המתלונן מוחמד, והנאשם 1 נכנס לנגרייה, **הכה את המתלונן מוחמד באגרוף בפניו ופצע אותו**.

למקום הגיע עובידה אמארה, אחיהם של הנאשמים, הבחין בנאשם 1 ובמתלונן מתקוטטים, והרחיק ביניהם. עובידה הכה את המתלונן במכת אגרוף נוספת בפניו, כתוצאה ממנה נפל המתלונן על הרצפה. המתלונן עמד שוב, ואז הנאשמים 1 ו-2 תקפו אותו, יחד עם עובידה, במכות שונות בגופו באמצעות ידיהם. הנאשם 1 אחז באלה והכה באמצעותה את המתלונן, אשר ננשך גם בגבו. כשיזיד

עמוד 1

ניסה להרחיק את הנאשמים הותקף אף הוא וקיבל מכות בידו.

המתלונן מרואן ניסה לעזור למתלונן מחמד, והצליח להוציא את האלה מידו של הנאשם 1. בתגובה, הכה הנאשם 1 את מרואן בראשו, באמצעות גוף תאורה.

הנאשם 3 הגיע למקום כשהוא אוחז בסכין, פנה למתלונן מחמד, אמר לו כי יזיין אותו, ואף ניסה להתקרב אליו, אך אנשים שהיו במקום הרחיקו אותו מן המתלונן מחמד.

כתוצאה מן האמור נגרמו למתלונן מחמד חתך בצווארו, חתך בשפתו, סימן נשיכה בגבו, וסימני אלימות בפניו. המתלונן מחמד נזקק לטיפול רפואי ולתפירת החתך בצווארו.

למתלונן מרואן נגרמה חבלה חמורה - דימום מוחי, נפיחות בעין שמאל, שבר במערב קיר קדמי של סינוס פורנטלי בצד שמאל ושבר בארובת העין.

3. ביום 13.1.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו לעיל, שלושת הנאשמים הודו והורשעו בעבירות המיוחסות להם, ונקבע כי הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח. לבקשת ב"כ הנאשמים הם הופנו לשירות המבחן לקבלת תסקירים בענייניהם, כאשר לגבי נאשם 3, שהורשע בעבירת איומים יחידה על פי כתב האישום המתוקן, ביקש ב"כ הנאשמים כי התסקיר יתייחס לאפשרות של ביטול ההרשעה.

ביום 22.3.22 הוגשו תסקירי שירות המבחן ביחס לשלושת הנאשמים. ביחס לנאשמים 1 ו-2 טענו הצדדים לעונש ביום 12.4.22 והתיק נקבע למתן גזר-דין בעניינם, הניתן כעת, ואילו ביחס לנאשם 3 נדחה הדיון לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר משלים למועד אחר מרוחק יותר.

יצוין עוד, כי הנאשם 1 שוהה במעצר עד תום ההליכים מיום 11.11.21, והנאשם 2 שהה במעצר עד ליום 20.1.22, אז שוחרר לתנאי מעצר בית מלא.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של נאשם 1 התרשם שירות המבחן מקיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, ומפרוגנוזה שיקומית נמוכה, ונמנע מהמלצה טיפולית.

בהתאם לתסקיר מיום 22.3.22, הנאשם 1 בן 20, רווק, הבן השישי מבין שבעה אחים ואחיות להוריו. הנאשם השלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. לאחר לימודיו התגייס לצבא אך שירת ארבעה חודשים בלבד. לאחר שנשר מהצבא השתלב בעבודה עם קבלן לעבודות אבן. הנאשם 1 מסר לשירות המבחן כי הוא סובל מאסתמה ומכאבי שרירים.

צוין בתסקיר כי אין לנאשם 1 הרשעות קודמות וכי הוא הודה בפני שירות המבחן רק חלקית במיוחס לו, כאשר לדבריו יש לו היכרות שטחית ומכובדת עם המתלוננים בתיק. עוד לדבריו, הוא חשב שיזיד מתקין מצלמות, פנה אליו וביקש ממנו לא לעשות זאת. בהמשך, לטענתו, המתלונן זרק עליו אבנים, והחל עימות פיזי בין המתלונן ובינו. הנאשם 1 שלל כי השתמש במקל, ושלל כי תקף את המתלונן בצוותא עם

אחיו. עוד צוין כי הנאשם 1 האשים את המתלוננים בכך ש"הפעילו" אותו, כך דבריו, ובכך שלדבריו הגזימו בהשלכות מעשיו עליהם שכן לא נפגעו פיזית נפשית או כלכלית - לראיתו. לדברי הנאשם 1 - מי שסבל מן האירוע אלו הוא ובני משפחתו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 נקט בהתייחסות מצומצמת, כי הוא נוטה לפעול מתוך מיקוד שליטה חיצוני, ומתקשה לקחת אחריות פעילה על בחירותיו. עוד צוין כי אמנם מדובר בהסתבכות ראשונה מצדו בפלילים, אך לנאשם 1 מאפיינים אלימים וכשהוא חווה מצבים מורכבים מבחינה רגשית הוא נוטה להגיב בתוקפנות ובכוחניות. עוד הוטעם כי הנאשם מתקשה לגלות אמפטיה לפגיעה באחר ולעמוד בגבולות החוק.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית, סבר כי מדובר באירוע חד פעמי וכי בכוחותיו להימנע ממעורבות נוספת.

5. **הנאשם 2**, בן 28, רווק. הנאשם 2 הנו השני מבין שבעה ילדים, וכיום מצוי במעצר בית מלא בפיקוח אביו. הנאשם 2 ציין כי בחודש דצמבר האחרון, אחד מאחיו (הוא האח עוביידה המוזכר בכתב האישום) עבר פציעה קשה בתאונת דרכים, ומצוי כעת במצב רפואי מורכב. הנאשם 2 סיים 12 שנות לימוד, וטרם מעצרו עבד בתחום ציפוי אבן ושיש כשכיר.

צוין כי אין לנאשם 2 הרשעות קודמות. בהתייחס לעבירות, התקשה הנאשם 2 ליטול אחריות אקטיבית, ותיאר כי הגיע לזירה אחרי שהחלה קטטה בין המתלונן לנאשם 1, והיה בכוונתו להפריד ביניהם. כשהקטטה הסלימה, לדבריו, נתן אגרוף לאחד מהמתלוננים. שירות המבחן ציין כי הנאשם 2 הציג עמדה מגוננת ומצמצמת, אך ביטא צער על מעורבותו בעבירה ושלל מעשיו. הנאשם ציין כי נערכה סולחה עם המתלוננים והם מצויים ביחסי שכנות טובים, אך לא הוצג אז הסכם סולחה ולא עלה בידי שירות המבחן ליצור קשר עם המתלוננים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 הכיר באופן בסיסי באחריותו לחלק מעובדות כתב האישום, אך הוא עסוק במחיר שמשלם כתוצאה ממעורבותו, מתקשה לערוך חיבור לדפוסי התנהגות האלימים שהתבטאו בהתנהלותו, ולבוא במגע עם הפגיעה הקשה לה גרם. עוד התרשם שירות המבחן מעמדות חברתיות נוקשות בהן מחזיק הנאשם 2, קושי בוויסות עצמי ובשליטה בדחפים במצבים מלחיצים, ומכך שמצבו הרפואי של אחיו נחוה עברו כאירוע טראומטי המקשה על פניות. בהעדר התערבות טיפולית, נמצא כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה בעתיד. **בשלב זה, שירות המבחן הסיק פרוגנוזה שלילית ביחס לנאשם 2, אך המליץ לדחות את הדין כדי לבחון יכולתו להיתרם מהליך טיפולי, לנוכח הנכונות המילולית אותה ביטא לשתף פעולה.**

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 12.4.22 טענו הצדדים לעונש בפניי. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, וב"כ הנאשמים טען בפניי בעל-פה.

טעונוי ב"כ המאשימה

6.

ב"כ המאשימה טענה למתחמי ענישה הולמים שונים לנאשם 1 ולנאשם 2, כאשר לנאשם 1 טענה למתחם הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים, וביקשה להטיל עליו עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-30 חודשי מאסר. לנאשם 1 טענה ב"כ המאשימה למתחם הנע בין 14 ל-30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים, וביקשה להטיל עליו עונש מאסר שלא יפחת מ-18 חודשי מאסר בפועל. על שני הנאשמים, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל, בנוסף, עונשי מאסר על-תנאי ארוכים ומרתיעים, פיצוי גבוה למתלוננים, קנסות והתחייבויות כספיות.

ב"כ המאשימה טענה כי מעשי הנאשמים פגעו בערכים מוגנים של השמירה על שלמות גופו של אדם, ביטחון ושלוות נפשו, וכן בשמירה על הסדר הציבורי. נטען כי פגיעת מעשי הנאשמים בערכים אלה, במקרה דנן, מצויה ברף גבוה של חומרה. הוזכר כי לצד העבירה של חבלה חמורה המיוחסת לנאשם 1 בלבד, נקבע בחוק עונש מרבי של 7 שנות מאסר. נטען כי הנאשמים נקטו באלימות קשה ואכזרית ביחס למתלוננים, בעקבות ויכוח פעוט, ונהגו בבריונות לשמה. נטען עוד כי הנאשם 1 תרם במעשיו להסלמת האירוע. ב"כ המאשימה עמדה על הנזקים להם גרמו הנאשמים במעשיהם, לשני נפגעי עבירה שונים, נזקים אשר הצריכו טיפול רפואי. להכאת המתלוננים עלולות היו להיות השלכות חמורות עוד יותר, נטען.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי אמנם אין לנאשמים עבר פלילי, והם הודו בעובדות כתב האישום המתוקן וחסכו מזמנו של בית-המשפט, אולם תסקירי שירות המבחן מצביעים על קיום סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד ועל פרוגנוזה שיקומית נמוכה.

ב"כ המאשימה ביקשה עוד כי בית-המשפט ייתן ביטוי לשיקולי הרתעה.

טעונוי ב"כ הנאשמים 1 ו-2

7.

ב"כ הנאשמים טען כי מתחם העונש ההולם נע, בעניינו של נאשם 1, בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 15 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של נאשם 1 בחלק התחתון של המתחם לו טען. בעניין הנאשם 2 טען הסנגור כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וביקש מבית-המשפט להסתפק בתקופת מעצרו הממושכת ולהטיל עליו ענישה צופה פני עתיד.

ב"כ הנאשמים 1 ו-2 עמד על חלקם השונה של שני הנאשמים במעשים. נטען כי לנאשם 1 יוחס שימוש בחפץ, שלא יוחס לנאשם 2, אשר פצע את המתלונן באמצעות ידיו בלבד, וחלקו בעוצמת האלימות שהופנתה פחות בהרבה, כמו גם בנזקים שנגרמו. עוד ביקש הסנגור להדגיש כי נאשם 2 לא נטל חלק בתקיפת המתלונן מרואן, וכי הוא הגיע למקום מאוחר יותר, אחרי שהחלה הקטטה, במהלכה הותקף גם נאשם 1 על-ידי המתלוננים. נטען, כי גם לנאשם 1 נגרמו חבלות כתוצאה מתקיפת המתלוננים. נטען, כי נאשם 2 פעל בסערת רגשות לאחר שראה את אחיו מותקף, וכי האירוע כולו היה אירוע בלתי מתוכנן.

ב"כ הנאשמים עמד על הודאת הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, התיקון המשמעותי שבוצע בכתב האישום, ועל כך שהודאתם תרמה לחיסכון זמן שיפוטי יקר ומזמנם של העדים. הנאשמים נטלו אחריות והביעו חרטה על מעשיהם. מספר ימים לאחר האירוע נפגשו בני משפחת הנאשמים עם בני משפחות המתלוננים, ונערכה סולחה בתיווך מכובדים משני הצדדים, במסגרתה שולם פיצוי על הפגיעות, הכאב והסבל שנגרמו הנאשמים למתלוננים, בסך 35,000 ₪ לשניהם, מרביתו למתלונן מרואן.

עמוד 4

צוין כי הנאשם 1 שוה במעצר מלא מזה תקופה ממושכת, ואילו הנאשם 2 שהה במעצר ושחרר בתנאי מעצר בית מלא בהמשך, והמעצר היווה גורם מרתיע ביחס לנאשמים, המציב בפניהם גבול ברור. צוין עוד כי אין לשני הנאשמים עבר פלילי.

ב"כ הנאשמים ציין כי אחיהם של הנאשמים, עוביידה, שלמד רפואה בחו"ל ועתיד היה להיבחן בבחינות בישראל בקרוב, נפגע קשות בתאונה בדצמבר האחרון, ומאז מצבו הרפואי קריטי, הוא מורדם ומונשם ומוגדר כצמח. לאחר מעצרם של הנאשמים, ומעורבות האח בתאונה, נותרה המשפחה ללא כל מקור פרנסה. ב"כ הנאשמים ביקש מבית-המשפט להתחשב במצבה הכלכלי הירוד של המשפחה כולה, ובסכום הפיצוי ששילמו הנאשמים במסגרת הסולחה, בעת השתת רכיבי ענישה כספיים.

8. דברי הנאשמים 1 ו-2

הנאשם 1 מסר כי הוא מתחרט על מה שהיה, וכי המצב בבית המשפחה קשה מאוד, וביקש מבית-המשפט להתחשב בכך.

הנאשם 2 מסר כי הוא מצטער על מה שהיה, כי המשפחה במצב קשה, וכי הוא ואחיו רוצים לעבוד ולהתפרנס, ולסייע להוריהם.

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

9. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירות האלימות שביצעו הנאשמים הנם שלמות גופו, כבודו ובטחונו האישי של הפרט, והצורך בהגנה על הפרטים בחברה מפני מעשי אלימות ובריונות משולחי רסן. תופעה במסגרתה נפגעי עבירה נופלים קרבן לאלימות פיזית על רקע עימות או סכסוך, הנה תופעה המחייבת ככלל ענישה מחמירה כדי לעקור תופעות אלו מן החברה. בע"פ 8897/20 סקנדריון נ' מדינת ישראל (6.5.21) קבע בית-המשפט העליון, מפי כב' השופט נ' סולברג, כדלקמן:

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על חומרתן הרבה של עבירות אלימות, ובהתאם לכך קיימת מגמת החמרה בענישה בגין עבירות אלו, במטרה להרתיע מפני ביצוען. כך אמרתי בעבר:

'האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויִרְאוּ, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להעשות גם באכיפה ובענישה קשה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פ"ד סו(2) 298, 772 (2013))."

נסיבות ביצוע העבירות

10. מדובר באירוע יחיד, שהתפתח באופן ספונטני, במהלכו תקפו שני הנאשמים את שני נפגעי העבירות, מוחמד ומרואן.

הנאשם 1 היה מי שהחל באלימות כהבחין בעובד של המתלון מוחמד מתקין בעסקו גוף תאורה וסבר כי הוא מתקין מצלמה, בעקבותיו פנה למתלון מוחמד בתקיפות וזם בשלב הראשון ויכוח מילולי.

לפיכך, תחילתו של האירוע הוא באלימות מילולית ופיזית מצד הנאשם 1 כלפי המתלון מוחמד, ובהמשך כלפי המתלון מרואן.

בהמשך, הגיע למקום הנאשם 2 שחלקו פחות מכפי חלקו של נאשם 1, ובהתאם לכך תוקן כתב האישום בעניינו, ומיוחסות לו עבירות שחומרתן פחותה.

לנאשם 1 מיוחסות הכאת המתלון מוחמד באגרוף בפניו ופציעתו, תקיפתו המתלון במכות שונות בגופו באמצעות אלה, ותקיפת המתלון מרואן בראשו באמצעות גוף תאורה.

לנאשם 2 מיוחסת תקיפת המתלון מוחמד במכות שונות בגופו באמצעות ידיו.

נסיבותיו של האירוע חמורות, ארבעה אחים צעירים, שלושת הנאשמים שבכתב אישום זה, ואחיהם הנוסף עוביידה, חברו באופן ספונטני יחדיו נגד עובדי הנגריה, באירוע שהסלים והעצים באשמתו המלאה של הנאשם 1, שגילה טרוריה ללא בסיס על מה שנראה בעיניו מצלמות אבטחה שמותקנות במקום. גם אילו הייתה זו אכן מצלמת אבטחה, אשר בעלי הנגריה ביקש להתקין בשטחו ובעסקו הפרטי, לא היה בכך להסביר או להצדיק את התנהגותו של הנאשם 1 ובהמשך של אחיו. המסקנה מתחזקת לאור הידיעה שהאביזר שהותקן לא היה כלל מצלמה, אלא גוף תאורה, ואולם הנאשם 1 לא מיצה את הברור בטרם החל לתקוף. ההתנהגות מצביעה על גישה אלימה ובלתי חברתית ועל חמימות מוח.

11. עוצמת התקיפה משמעותית, ומעשי הנאשמים, יחד עם מעורב נוסף, אחיהם עוביידה, גרמו למתלוננים לנזקים משמעותיים, ובפרט למתלון מרואן, בן 54 בעת האירוע, לו נגרמה חבלת ראש עם דימום מוחי ושברים באף ובארובת העין. למתלון מוחמד, צעיר בן 19, נגרמו חתכים בצווארו ובשפתו שהצריכו תפירה, סימני חבלה בפניו ופצע נשיכה בגבו.

החבלות הצריכו טיפול רפואי. המתלון מרואן פונה לבדיקות בבית החולים רמב"ם בעקבות חבלת הראש, בוצעו לו בדיקות והוא אושפז להשגחה. הוגשו סיכום אשפוז בעניינו ותמונות. ביחס למתלון מוחמד הוגש דוח שחרור ממין ותמונות של הפציעות שנגרמו לו (ת/1 - ת/5).

מדובר בתקיפה אשר בנקל עלולה הייתה להסתכם בתוצאות חמורות עוד יותר, בפרט לנוכח השימוש אותו עשה הנאשם 1 באלה לביצוע מעשי האלימות, ולנוכח חבירת הנאשמים לביצועה יחדיו.

12. עמדת המתלוננים לא הובאה בפניו. ב"כ הנאשמים הציג בפניו הסכם סולחה בשפה הערבית, ללא תרגום, ונטען כי במסגרתו שולם למתלוננים סכום של 35,000 ₪. אביא סכום פיצוי זה בחשבון, תוך ציון כי המאשימה לא סתרה טענות הנאשמים בעניין זה. כן הציג הסנגור תמונות ממעמד הסולחה (נ/1, נ/2).

מדיניות הענישה הנוהגת

13. בעבירות אלימות שנעברו בנסיבות דומות הוטלו בפסיקה עונשים במנעד רחב.

לענין מדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה ב"כ המאשימה לפסקי-הדין הבאים:

- א. ת"פ (נת') 7832-08-17 **מדינת ישראל נ' שמחי** (12.7.20) - הנאשם הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות לאחר שתקף את המתלון בסכין, דקר ופצע אותו בבטנו ולאחר שנפל ארצה המשיך ותקף אותו בשתי דקירות סכין נוספות. לאחר הפגיעה הנאשם הפקיר את המתלון ונמלט מהמקום. המתלון נפגע קשות ואושפז, ולאחר כעשרה ימים נפטר אך הוסכם כי הדקירות לא הן שגרמו למותו. בית-המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-50 חודשי מאסר**, והטיל על הנאשם עונש של **32 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי ופיצוי למשפחת המתלון**. בגזר-הדין עמד בית-המשפט על החומרה הטמונה בשימוש בסכין, על כך שמדובר במקרה חריג בחומרתו ועל הפגיעה העוצמתית הטמונה בערכים המוגנים.
- ב. ע"פ 5200/16 **כבוב נ' מדינת ישראל** (3.11.16) - המערער הורשע, בבית המשפט המחוזי, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שתקף את המתלון באמצעות סכין מטבח, דקר אותו בצווארו, וגרם לו לחבלה חמורה שהצריכה פינוי לבית-החולים וניתוח. בית-המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר בפועל**, ובהתחשב בהודאת המערער וסיכויי שיקום, ובהסכמות במסגרת הסדר הטיעון, הטיל עליו עונש של **24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים**. ערעורו לבית-המשפט העליון, נדחה, תוך התייחסות לחומרת השימוש בסכין והצורך לגזור עונשי מאסר מרתיעים, גם על נאשמים נעדרים עבר פלילי שגילם צעיר.
- ג. רע"פ 8421/19 **דהן נ' מדינת ישראל** (24.12.19) - המבקש הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לאחר שתקף את המתלון באמצעות חפץ חד, בגופו ובפניו, הטיח לבנה בראשו והשמיע איומים כלפיו וכלפי חבריו. כתוצאה ממעשי המבקש, נזקק המתלון לטיפול רפואי ולתפרים מרובים. בית-משפט השלום גזר עליו 27 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים ובהם פיצוי בסך 30 אלף ש"ח. ערעור שהגיש לבית-המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור לעליון.
- ד. ת"פ (רמלה) 23384-10-16 **מדינת ישראל נ' לי אלגבי** (30.4.19) - בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין ואיומים, שבוצעו באמצעות מספריים ושגרמו לחבלות ממשיות שהצריכו ניתוח דחוף ואשפוז - **הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי בסך 20,000 ₪**.
- ה. ע"פ (מרכז) 1249-11-07 **יעקובי נ' מדינת ישראל** (16.7.09) - על המערער הושתו, בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים, **43 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי בסך 30,000 ש"ח**, לאחר שתקף את המתלון בחפץ חד על רקע סכסוך עסקי. ערעורו נדחה.

1. ת"פ (ת"א-יפו) 38347-04-15 **מדינת ישראל נ' עוז סגל** (10.1.16) - בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, הוטל עונש מאסר בן **21 חודשים** וכן הוטלו עונשים נלווים.

2. ת"פ (ת"א-יפו) 10016-07-12 **מדינת ישראל נ' י.ב.** (5.3.14) - בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין, אשר בוצעה באמצעות שבר בקבוק זכוכית, **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 12 חודשי מאסר.**

ח. ע"פ 6176/12 **שווק נ' מדינת ישראל** (13.1.13) - בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, הוטל **עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים, ו-12 חודשי מאסר מותנה**, לנוכח עברו המכביד של המערער. בית-המשפט העליון דחה את הערעור.

14. ב"כ הנאשמים הפנה לפסק-הדין הבאים:

א. ת"פ (ק"ג) 51684-05-19 **מדינת ישראל נ' עמראן** (15.12.21) - הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, תקף את המתלונן באמצעות מוט של את חפירה, ופצע אותו. הוא הורשע בעבירות של גרימת חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין ובעבירת איומים. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 7 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 11 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס והתחייבות.**

ב. ת"פ (י-ם) 19106-09-19 **מדינת ישראל נ' טרפה** (12.12.21) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת שוטר וגרימת חבלה חמורה, לאחר שתקף שוטרת שהגיעה לטפל בקטטה שהתרחשה במועדון, במכה בודדת, וגרם לה לזעזוע מוח. בית-משפט השלום דחה את עתירת הנאשם לביטול הרשעתו בדיון, קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות בצירוף צו מבחן ומאסרים מותנים.

ג. ת"פ (י-ם) 35170-09-20 **מדינת ישראל נ' אבו סביח** (17.3.22) - בעבירת פציעה שבוצעה במסגרת קטטה על רקע סכסוך שכנים, במהלכה פצע הנאשם את המתלונן בפצע דקירה בחזה באמצעות חפץ, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי ויתר נתוניו החיוביים, הוטלו עליו חודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות וקנס.

15. פסקי-הדין אליהם הפנו הצדדים מבטאים אמנם את טווח הענישה הרחב המקובל בעבירות אלימות, אולם חלקם ניתנו בנסיבות שהן חמורות יותר, או קלות יותר, באופן משמעותי, מן הנסיבות דנן. על מתחם הענישה ההולם במקרה דנן להביא בחשבון, בין היתר, את העובדה שהעבירות דנן נעברו בשל עניין של מה בכך, תוך חבירה לאחרים, גרמו לנזקים משמעותיים והעמידו בסיכון ממשי את חייו ושלמות גופו של אדם. כן יש להבחין בין עניינו של הנאשם 1 לבין עניינו של הנאשם 2, בקביעת מתחם העונש,

לנוכח העבירות השונות המיוחסות להם, ובתואם לחלקם בביצוע, כשהנאשם 1 הוא כאמור הדומיננטי והחמור מבין השניים.

16. בהתאם למכלול המפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות **לנאשם 1 נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ובנסיבות העבירה המיוחסת לנאשם 2 נע בין שמונה חודשי מאסר הניתנים, בנסיבות המתאימות לכך, לריצוי בעבודות שירות, ובין 20 חודשי מאסר בפועל.**

העונש המתאים לנאשמים

17. הנאשם 1 בן 20 והנאשם 2 בן 28. שני הנאשמים רווקים ללא ילדים, המתגוררים בבית הוריהם בדרך כלל, ונושאים חלקם בפרנסת המשפחה הגרעינית.

הובא בפניי כי אחיהם של הנאשמים, עוביידה, אשר היה מעורב באירוע הנדון אף הוא, נפגע לפני מספר חודשים בתאונת דרכים קשה, ומאז מאושפז כשהוא מורדם ומונשם ומצבו קשה מאוד. צוין כי עוביידה עמד לקראת סיום לימודי רפואה וכי עיניהם של בני המשפחה היו נשואות כלפיו, וכי מצבו הקשה משפיע על המשפחה כולה הן מהבחינה הרגשית והן מהבחינה הכלכלית. אין לנאשמים הרשעות קודמות, וזוהי מעורבותם הראשונה בפלילים.

הנאשם 1 שוהה מאז נעצר, במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג וברית, ואילו הנאשם 2 שוחרר ממעצר למעצר בית בינואר שנה זו.

18. ב"כ הנאשם ציין כי בין משפחת הנאשמים ובין משפחות המתלוננים נערכה סולחה. ראו לעניין מעמדה של הסולחה - בע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.19), שם קבע בית-המשפט העליון:

"יש לזכור כי הסכם 'סולחה' יכול אמנם לשמש כשיקול להקלה בעונש, אך כפי שנקבע לא אחת - הוא אינו חזות הכל (ראו: דנ"פ 3261/03 סרחאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (9.4.2003) והאסמכתאות שם; והשוו: ע"פ 2888/15 ח'דיירי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (28.12.2016))."

בהיעדר אינדיקציה לגבי עמדות המתלוננים, אניח, לטובת הנאשמים, כי הסכם הסולחה מפחית מרמת הסיכון מצדם כלפי המתלוננים בעתיד, וכי אכן שולם למתלוננים סכום הפיצוי הנקוב בהסכם, בחלוקה ביניהם ששיעורה לא צוין, שכן הראייה לא נסתרה.

19. שירות המבחן התרשם מנטילת אחריות חלקית ומצומצמת ביחס לשני הנאשמים, מקיומו של סיכון גבוה להישנות העבירות בהעדר טיפול ומפרוגנוזה שיקומית נמוכה. עמדותיהם של הנאשמים ביחס למעשי העבירה פורטו בחלק העוסק בתסקירי שירות המבחן, וכך גם הקושי בהפגנת אמפתיה לנפגעי העבירות והבנת הפסול הטמון במעשים. שירות המבחן ציין לגבי שני הנאשמים כי ניכר שהם עסוקים במחיר אותו הם משלמים בעקבות מעורבותם והביע ספק בדבר יכולתם להפיק תועלת מהליך טיפולי, אף שבעניין הנאשם 2 הומלץ על דחייה של הדיון לבחינת אפשרות שילובו בהליך כזה. ב"כ הנאשמים ביקש מבית-

המשפט בטענות לעונש לגזור את דינו של הנאשם 2 כבר עתה, ללא דחייה נוספת שעשויה להביא להתמשכות ההליך בעניינו.

20. בנוסף לנתונים האמורים, אתחשב בגילם של הנאשמים, נטילת האחריות מצדם והחרטה שהביעו על מעשיהם, בהעדר עבר פלילי, בתקופת מעצרם, ואי פתיחת תיקים נוספים לנאשם 2 במהלך התקופה בה היה משוחרר בתנאים, הסולחה שהושגה בין הצדדים לסכסוך האלים, מצבו הרפואי הקשה של אחיהם של הנאשמים, ומצבה הכלכלי של המשפחה - נתונים אלה יישקלו לטובת הנאשמים ולקולא. מנגד, לחומרא אקח בחשבון את המפורט בתסקירים לגבי אי הפנמה מיטבית של הפסול. ניכר כי הנאשמים מגלים אחריות חלקית בלבד למעשיהם, ועל פי הערכת שרות המבחן, ספק אם אישומם לראשונה בפלילים יבטיח לגביהם לקח עתידי. גישתם של שני הנאשמים לעבירה והרושם, שאינו חיובי, שהותירו על קצין המבחן, שולל לידי ענישה בתחתית מתחם העונש.

לנוכח המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

21. על הנאשם 1

א. 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר מיום 11.11.21 ועד היום.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת אלימות מסוג פשע או עוון.

ג. הנאשם 1 יתחייב שלא לעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות מסוג פשע או עוון. ההתחייבות בסך 5,000 ₪. באם הנאשם לא יתחייב, יאסר למשך 7 ימים נוספים.

ד. פיצוי למתלון מוחמד, בסך 1,000 ₪.

פיצוי למתלון מרואן, בסך 3,000 ₪.

סכומי הפיצויים ישולמו בתוך 90 ימים מיום שחרורו מן המאסר.

באחריות ב"כ המאשימה להעביר למזכירות בית-המשפט הודעה ובה פרטי החשבון של המתלוננים לצורך העברת סכומי הפיצוי, בתוך 7 ימים מהיום.

22. על הנאשם 2

א. 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות.

הנאשם יבצע את עבודות השרות במועצה המקומית כפר כנא החל מיום 7.8.22.

הנאשם יעסק חמישה ימים בשבוע, על-פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

לשם תחילת ריצוי עבודות השירות, יתייצב הנאשם ביום 7.8.22 בשעה 08:00, במפקדת הממונה על עבודות שירות מחוז צפון, ליד ביס"ר מגידו.

עמוד 10

הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע או עוון.

ג. הנאשם יתחייב שלא לעבור במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע או עוון. ההתחייבות בסך 3,000 ₪. באם הנאשם לא יתחייב, יאסר למשך 7 ימים נוספים.

ד. פיצוי למתלונן מוחמד, בסך 1,500 ₪.

סכומי הפיצויים ישולמו בתוך 90 ימים מהיום.

באחריות ב"כ המאשימה להעביר למזכירות בית-המשפט הודעה ובה פרטי החשבון של המתלוננים לצורך העברת סכומי הפיצוי, בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ב, 01 יוני 2022, במעמד הצדדים.